

Annonsering - lärorik och un- derhållande ?

Annonsering brukar vara en pina. Men man kan också försöka se det hela från den positiva sidan och konstatera att annonseringen kan vara både underhållande och lärorik.

Man sitter hemma och väntar. Ringer telefonen, är det säkert någon STIL-kamrat men ingen presumtiv assistent.

Ringer äntligen folk på annonsen, ska man förklara samma sak om och om igen. Man måste behålla lugnet och formulera klyftiga

frågor med vilka man ska avslöja arbetssökandens djupaste motiv. Nyligen var jag tvungen att annonsera i tidning efter en ny assistent.

Morgonpigg personlig assistent söks av trevlig rörelsehindrad kille i Vasastan nära St: Erikssplan. Jag behöver assistans med uppstigning, städning och inköp för att kunna sköta mitt arbete och andra åtaganden. 3 veckodagar kl 7:00 till ca 9:30, avtalsenlig lön. Ring 32 59 89.

Annonsen satts in fredag, lördag och söndag och kostade 4500 kr. 9 personer ringde.

Den förste som ringer är en kinesisk studerande som talar utmärkt engelska, men har ingen telefon och ännu värre, vill jobba svart.

En kille som bor mycket nära ringde och jag blev mycket intresserad. Han jobbar på en bilverkstad där han börjar kl 9. Han skulle fråga chefen om han kunde börja en kvart senare. Sedan skulle han återkomma till mig, vilket han aldrig gjorde.

En dam ringer, presenterar sig som 53-årig revisor. Berättar att hon hade köpt in sig nyligen i ett bolag och dessutom köpt en lägenhet i Gamla Stan. Nu visar det sig att hon behöver 4000 kr för att kunna ta över några möbler från förra ägaren. Skulle hon kunna jobba åt mig à konto? Hon behöver pengarna senast ikväll.

Det ringer flera damer. En pensionär från Kungsholmen som frågar litet försiktigt om jobbet. "Är det inte svårt för dig att arbeta?," får jag höra av henne.

Sedan ringer en äldre kille med otydlig röst. Några småbarn skriker i bakgrunden. Jo, han ville sluta med sitt nuvarande jobb. Miljövård. Vad det är? Att borsta bort klotter från väggar. Efter några frågor kommer det fram att han egentligen söker heltidsjobb.

Söndag, den enda dagen som vi kan sova ut, ringer en äldre man 6:45 om jobbet.

Doro svarar sömnigt. Ville han återkomma om 2 timmar? Jo, det kunde han. Man är ju morgonpigg, säger han spydigt. Han hörde aldrig av sig igen.

På måndag ringer en dam. Presenterar sig som en vital pensionär. Det låter intressant för mig, vi borde träffas. Hon kommer samma eftermiddag. En imponerande gestalt med fjäderhatt och målade kinder. Hon hade jobbat som kamrer senast. Nu efter pensioneringen läser hon engelska och latin och är engagerad i kyrkan. Hon hade skött ett hushåll hela sitt liv, så städningen skulle inte vara något problem.

Sedan visar det sig att hennes son har fått en MS diagnos. Hon är orolig inför hans framtid, att jobba för mig skulle ge henne mycket värdefull information om hur det är att leva med ett funktionshinder. Jag instämmer.

Det kommer fram att hon söker jobb inte för pengarnas skull. Skulle t o m kunna arbeta utan betalning under en hel månad som prov.

Nästa vecka ville hon ta ledig och åka ut på landet. Sonen ställer trädgården i ordning och han brukar ju slarva med maten. Förresten, när vädret blir fint, juni-juli, ibland redan vid slutet av maj, då skulle hon åka ut igen på kort varsel.

Sista samtalet kom från en äldre man. Hoppas jag inte stör, säger han tre gånger under samtalet.

Jo, jag hade kanske en stor lägenhet med lite plats över. Det är

nämligen så att han och frugan inte hade någonstans att bo. De hade sålt lägenheten i stan och köpt hus i Jämtland. Men det blev för kallt där. Nu har de skulder och ingenstans att bo. Ursäkta att jag ringer.

Personlig assistans i egen regi ger unika inblickar i vårt samhälle.

Adolf *